

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Wojciech Katner

w sprawie ze skargi L.P. i M. P.
o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym
postanowieniem Sądu Powiatowego z dnia 17 lipca 1957 r.,
przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta N.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości opuszczonej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 kwietnia 2012 r.,
na skutek skargi kasacyjnej skarżących
od postanowienia Sądu Okręgowego
z dnia 16 listopada 2011 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną skarżących i zasądza od
skarżących solidarnie na rzecz Skarbu Państwa Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1800,- (jeden tysiąc osiemset)
złoty tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2011 r. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie L. P. i M. P. na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 15 września 2011 r. w sprawie przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta N. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym postanowieniem Sądu Powiatowego z dnia 17 lipca 1957 r., o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości opuszczonej. Postanowieniem Sądu pierwszej instancji skarga została odrzucona, a Sąd Okręgowy potwierdził ustalenia faktyczne i uznał za prawidłową dokonaną ocenę prawną, w szczególności odnośnie do zastosowania w sprawie art. 407 § 1 k.p.c.

W skardze kasacyjnej skarżące zarzuciły zaskarżonemu postanowieniu naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 407 § 1 k.p.c. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie. Strona skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania.

W odpowiedzi na skargę Skarb Państwa zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa wniósł o odrzucenie skargi, ewentualnie o odmowę jej przyjęcia do rozpoznania albo o jej oddalenie, z zasądzeniem kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Skarżące, poprzez profesjonalnego pełnomocnika opierają naruszenie przepisów postępowania w zaskarżonym postanowieniu z powołaniem się na art. 407 § 1 k.p.c. Nie zauważają jednak, że sprawa, w której wystąpiły ze skargą o wznowienie postępowania toczyła się w postępowaniu nieprocesowym, jako sprawa z zakresu prawa rzeczowego. Ze względu na to, że przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące wznowienia postępowania nie regulują zaskarżalności skargą kasacyjną orzeczeń zapadłych w postępowaniu wywołanym skargą o wznowienie, słusznie wskazuje Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa

w odpowiedzi na skargę, że dopuszczalność skargi kasacyjnej winna być rozpatrywana według art. 519¹ § 1 k.p.c. Przepis ten, ze względu na nadzwyczajny charakter postępowania kasacyjnego, dotyczącego prawomocnych orzeczeń sądowych podlega ścisłej wykładni; nie wymienia w sprawach z zakresu prawa rzeczowego materii zaskarżonego postanowienia z dnia 16 listopada 2011 r.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jest reprezentowane konsekwentne stanowisko, że art. 519¹ § 1 k.p.c. nie może być interpretowany rozszerzająco przez uznanie postanowienia o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania za mieszczące się w ramach użytego w tym przepisie terminu „postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku” (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2006 r., III CZ 103/05 oraz z dnia 12 czerwca 2008 r., III CZ 28/08). W postanowieniu z dnia 15 października 2001 r., sygn. akt V CKN 357/01 Sąd Najwyższy przyjął, że odrzucenie skargi o wznowienie postępowania nie może być także traktowane analogicznie jak odrzucenie wniosku o wszczęcie postępowania nieprocesowego, gdyż są to odrębne żądania procesowe; wniosek inicjuje postępowanie nieprocesowe, a skarga o wznowienie ma charakter szczególnego środka zaskarżenia. Posłużenie się analogią byłoby natomiast niedopuszczalne, ponieważ nie wystąpiła w tym wypadku luka w przepisach prawa postępowania cywilnego. Należy więc uznać, że postanowienie oddalające zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania prowadzonego w trybie nieprocesowym nie jest zaskarżalne skargą kasacyjną.

Mając na uwadze powyższe względy skarga kasacyjna podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.; rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego zostało oparte na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c.